

ภาคผนวก ข บทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ระบบตั๋วร่วม

ในการดำเนินการระบบตั๋วร่วมนั้นจะมีผู้เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของภาคขนส่ง ภาคการเงิน และอื่นๆ โดยอาจจะเป็นทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในส่วนของภาครัฐมีบทบาทในแง่การกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงาน การกำกับดูแล และควบคุมการดำเนินงาน ส่วนผู้ปฏิบัติงานจะรวมถึงรัฐวิสาหกิจ และผู้ประกอบการอื่นๆ ที่มีศักยภาพและมีกิจกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบตั๋วร่วม โดยรายละเอียดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

(1) กระทรวงคมนาคม

ในการพัฒนานาระบบตั๋วร่วมมาใช้ในภาคขนส่งในเบื้องต้นนั้น จะเริ่มต้นจากหน่วยงานที่ให้บริการขนส่งมวลชนหลักทางด้านถนนและราง ซึ่งดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลก่อนเป็นอันดับแรก ส่วนระบบขนส่งอื่นๆ เช่น เรือโดยสาร การทางพิเศษแห่งประเทศไทย สามารถเข้าร่วมกับระบบดังกล่าวได้ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถใช้บริการได้อย่างทั่วถึงและหลากหลาย แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านปริมาณผู้ใช้บริการและต้นทุนในการดำเนินการที่สูง และยังไม่มียุทธศาสตร์รองรับการพัฒนาเช่นเดียวกับภาคการขนส่งหลัก จึงอาจจะต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งนี้มาตรฐานระบบตั๋วร่วมที่จะพัฒนาขึ้นนั้น สามารถที่จะรองรับได้กรณีที่หน่วยงานดังกล่าวต้องการเข้าร่วมในอนาคต

อย่างไรก็ตาม หน่วยงานภายใต้กระทรวงคมนาคมที่มีศักยภาพ ได้แก่ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. (Bangkok Mass Transit Authority: BMTA) การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือ รฟท. (State Railway of Thailand: SRT) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย หรือ รฟม. (Mass Rapid Transit Authority of Thailand: MRTA)

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. (Bangkok Mass Transit Authority: BMTA)

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) เป็นองค์กรของรัฐที่จัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาในปี พ.ศ.2519 มีวัตถุประสงค์ประกอบการขนส่งบุคคลในกรุงเทพมหานคร และระหว่างกรุงเทพมหานคร กับจังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร รวมถึงประกอบการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับการประกอบการขนส่งส่วนบุคคล

ขสมก. มีหน้าที่บริหารและจัดการให้มีรถยนต์โดยสารบริการรับส่งผู้โดยสาร ตามเส้นทางเดินรถที่กรมการขนส่งทางบก เห็นชอบและอนุมัติ ควบคุม กำกับ ดูแล วางแผนการเดินรถขององค์การ การซ่อมบำรุงรักษารถ ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพตามนโยบายและเป้าหมายที่องค์การกำหนด

สำหรับเส้นทางที่ใช้ประกอบการขนส่งบางเส้นทางนั้น ขสมก. ได้ให้เอกชนรับสัมปทานเข้าเส้นทางไปดำเนินการร่วมบริการต่อ โดย ขสมก. ทำหน้าที่ควบคุม ดูแล ติดตามการเดินรถ และการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน ของรถเอกชนร่วมบริการให้เป็นไปตามแผนและเงื่อนไขของสัญญาที่ผูกพันกัน

การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือ รฟท. (State Railway of Thailand: SRT)

การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) เป็นองค์กรของรัฐจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.2494 มีวัตถุประสงค์รับส่งคนโดยสาร สินค้า พัสดุภัณฑ์และของอื่นๆ

ทั้งนี้ การรถไฟแห่งประเทศไทยโดยสำนักบริหารโครงการระบบรถไฟฟ้า ได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง หรือ Airport Rail Link เพื่อเชื่อมเส้นทางระหว่างเมืองหลวงไปยังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยใช้รถไฟฟ้าความเร็วสูงแบบทางคู่ยกระดับ ขนานไปตามแนวเส้นทางรถไฟสายตะวันออก เพื่อให้บริการแก่ผู้โดยสารท้องถิ่นตลอดเส้นทาง รวมทั้งผู้โดยสารที่ เดินทางไปกลับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมีรูปแบบการให้บริการและส่วนบริการเสริม 2 ลักษณะ ได้แก่ (i) รถไฟฟ้าส่วนท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ให้บริการผู้โดยสารด้วยรถไฟฟ้าปรับอากาศความเร็วสูง วิ่งตรงระหว่างสถานี มักกะสัน/อโศก ถึง สถานีสุวรรณภูมิภายในเวลา 15 นาที (ii) รถไฟฟ้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ให้บริการผู้โดยสาร วิ่ง รับ-ส่งระหว่างทางเริ่มต้นที่สถานีพญาไท ราชปรารภ มักกะสัน/อโศก รามคำแหง หัวหมาก บ้านทับช้าง ลาดกระบัง จนถึง สถานีปลายทางที่สถานีสุวรรณภูมิ ภายในเวลา 28 นาที นอกจากนั้นแล้วสถานีรับ-ส่งผู้โดยสารในเมืองที่สถานี มักกะสันเป็นสถานีแห่งเดียวที่ผู้โดยสารสามารถนำสัมภาระมา Check-in เข้าสู่บริการขนถ่ายสัมภาระไปยังสนามบิน สุวรรณภูมิ

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย หรือ รฟม. (Mass Rapid Transit Authority of Thailand: MRTA)

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) เป็นองค์กรของรัฐที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติ เมื่อปี พ.ศ.2543 ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อดำเนินกิจการ รถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และตาม พรบ. ดังกล่าวกำหนดให้ รฟม. ตั้งบริษัทลูกหรือร่วมทุนดำเนิน กิจการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการขนส่งมวลชนได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก ครม.ก่อน

ในส่วนของผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับสัมปทานให้บริการรถไฟฟ้าภายใต้ รฟม. คือ บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (Bangkok Metro Public Company Limited: BMCL) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นผู้ได้รับสัมปทาน ระบบขนส่งมวลชนด้วยรถไฟฟ้าใต้ดินแต่เพียงผู้เดียว โดยมีอายุสัมปทานเป็นระยะเวลา 25 ปี และได้จดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชน เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ.2547 ในขณะนั้นรับผิดชอบรถไฟฟ้าใต้ดินสายสีน้ำเงิน

(2) กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร (กำกับดูแลโดยกระทรวงมหาดไทย) เป็นหน่วยงานที่จัดให้มีบริการขนส่งมวลชนระบบรถไฟฟ้า โดยให้สัมปทานกับ บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (Bangkok Mass Transit System Public Company Limited: BTS) ดำเนินการรถไฟฟ้าระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพสายสีเขียว จำนวน 2 เส้นทาง คือ สายสุขุมวิทและ สายสีลม ภายใต้สัญญาสัมปทานที่ผูกพันกับกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 30 ปี โดยกรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลการให้บริการตามเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทานดังกล่าว นอกจากนั้นแล้วกรุงเทพมหานครเองยังรับผิดชอบ เส้นทางสายสีเขียวส่วนต่อขยายสถานีสะพานตากสินไปถนนตากสิน

พร้อมกันนี้ กรุงเทพมหานครยังได้ดำเนินการและจัดให้มีโครงการรถโดยสารประจำทางด่วนพิเศษ (BRT) โดยมอบหมายให้ บริษัท กรุงเทพธนาคม จำกัด เป็นผู้บริหารจัดการระบบ โครงการ Bangkok BRT เป็นโครงการที่ได้รับ อนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ.2550 ที่ผ่านมา เส้นทางนำร่องรถโดยสารประจำทางด่วนพิเศษ ที่ กรม. อนุมัติ คือ ช่องนนทรี-ราชพฤกษ์ ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโครงการเพื่อความเหมาะสม ลดปัญหาและ ผลกระทบด้านการจราจร และเพื่อความปลอดภัย โดยมีจำนวนทั้งหมด 12 สถานี ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร

(3) ธนาคารแห่งประเทศไทย

กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลในด้านการเงินและการธนาคารของสถาบันการเงินและธนาคาร รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ภายใต้ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตาม ข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์) พ.ศ.2547 ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงิน (Non-Bank) โดยกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ต้องทำการขออนุญาตประกอบกิจการ ผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งยังเป็นผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลและประกอบกิจการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2551 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตาม พรบ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544

ดังนั้น องค์กรกลางที่จะจัดตั้งขึ้นให้สามารถทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ ต้องได้รับการอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน ตามประกาศดังกล่าวและตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยและข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตาม ข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์) วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2547

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตาม ข้อ 5 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์) เป็นประกาศของกระทรวงการคลังที่อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 ข้อ 7 ข้อ 8 และข้อ 14 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 พ.ศ.2515 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงได้ออกประกาศฉบับนี้ เพื่อกำหนดให้การออกบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์อันเป็นกิจการที่คล้ายคลึงกับธนาคาร เป็นกิจการที่ต้องดำเนินการขออนุญาตก่อน โดยเนื้อหาของประกาศจะเป็นรายละเอียดของการจัดตั้งและการขออนุญาต รวมทั้งเงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีรายละเอียดของประกาศสรุปไว้ดังนี้

- ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ (i) ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Bank) หรือ (ii) ไม่ใช่เพื่อชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดอันเป็นธุรกิจของตนเอง
- ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี โดยยื่นคำขอผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ระบุไว้ในประกาศนี้
- ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ ต้องมีเงินทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท
- ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเงินอิเล็กทรอนิกส์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการดำเนินงานตามประกาศนี้อย่างเคร่งครัด

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ วันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2550

เป็นประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 และข้อ 9 แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์) ซึ่งเป็นการออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

อย่างไรก็ตามประกาศฉบับนี้เป็นประกาศที่ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (ตามนิยามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์)) รายละเอียดของประกาศจะเป็นข้อกำหนดต่างๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวจะต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ อาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2551 ออกมาจำนวน 4 ฉบับ รวมทั้งแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มใช้บังคับในปี พ.ศ.2552 นี้ เพื่อให้การประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในมาตรการและแนวทางที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

- 1) ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2552
- 2) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สรข.1/2552 เรื่อง การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ตามบัญชี ก ที่ไม่ต้องแจ้งให้ทราบก่อนให้บริการ
- 3) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สรข.2/2552 เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- 4) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สรข.3/2552 เรื่อง นโยบายและมาตรการการรักษาความปลอดภัยทางระบบสารสนเทศในการประกอบธุรกิจของผู้ให้บริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- 5) แบบการแจ้งให้ทราบการประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (บัญชี ก)
- 6) แบบการขอขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (บัญชี ข)
- 7) แบบการขอรับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (บัญชี ค)

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งหมายความรวมถึงการดำเนินการระบบตัวร่วมด้วย โดยกำหนดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดเป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับอนุญาตก่อน และให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อทำหน้าที่ในการวางนโยบายและกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนติดตามดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2551

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2551 (ภายใต้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) เป็นพระราชกฤษฎีกาที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 มาตรา 33 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 รายละเอียดจะประกอบด้วยการจำแนกธุรกิจบริการสำหรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ สรุปได้ดังนี้

- บัญชี ก ธุรกิจบริการที่ต้องแจ้งให้ทราบก่อนให้บริการ
การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ซื้อสินค้าหรือรับบริการเฉพาะอย่างตามรายการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากผู้ให้บริการเพียงรายเดียว ทั้งนี้ เว้นแต่การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้จำกัดเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้บริโภคโดยมิได้แสวงหากำไรจากการออกบัตร ตามที่ รพท. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
- บัญชี ข ธุรกิจบริการที่ต้องขอขึ้นทะเบียนก่อนให้บริการ
 - (1) การให้บริการเครือข่ายบัตรเครดิต
 - (2) การให้บริการเครือข่ายอีดีซี
 - (3) การให้บริการสวิตช์ซึ่งในการชำระเงินระบบหนึ่งระบบใด
 - (4) การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ซื้อสินค้า และหรือรับบริการเฉพาะอย่างตามรายการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากผู้ให้บริการหลายราย ณ สถานที่ที่อยู่ภายใต้ระบบการจัดจำหน่ายและการให้บริการเดียวกัน
- บัญชี ค ธุรกิจบริการที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนให้บริการ
 - (1) การให้บริการหักบัญชี
 - (2) การให้บริการชำระดุล
 - (3) การให้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอุปกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือผ่านทางเครือข่าย
 - (4) การให้บริการสวิตช์ซึ่งในการชำระเงินหลายระบบ
 - (5) การให้บริการรับชำระเงินแทน
 - (6) การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ซื้อสินค้า และหรือรับบริการเฉพาะอย่างตามรายการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากผู้ให้บริการหลายราย โดยไม่จำกัดสถานที่และไม่อยู่ภายใต้ระบบการจัดจำหน่ายและการให้บริการเดียวกัน

โดยมาตรา 4 และ 5 ได้กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และไม่ใช้บังคับในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ให้บริการ โดยคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์จะมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามความจำเป็นและความเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาการอนุญาต การต่ออายุ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ทั้งนี้ การดำเนินการของ CCH หากจะเป็นผู้ให้บริการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ จะอยู่ในบังคับของบัญชี ข ที่ต้องขอขึ้นทะเบียนก่อนให้บริการ และหากจะให้บริการด้านการบริหารจัดการรายได้ จะอยู่ในบังคับของบัญชี ค ที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนให้บริการ

(4) คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ คือ การวางนโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนติดตามดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาทางเทคโนโลยี เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และให้มีการพัฒนาศักยภาพให้ทันสมัยและมีมาตรฐานน่าเชื่อถือ ตลอดจนเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีความน่าเชื่อถือทั้งภายในและระหว่างประเทศ

ขณะนี้ ได้มีประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 มาตรา 9 มาตรา 14 มาตรา 15 และ มาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2551 เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ถือปฏิบัติ โดยเริ่มใช้บังคับในปี พ.ศ.2552 แล้ว